

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de avocatul Sergiu Moraru, în
interesele Marinei Tauber,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată formulată de Tauber Marina împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire
la anularea actului administrativ,

împotriva încheierii din 24 august 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3r-237/26
nr. PIGD 2-25146399-01-3r-02102026)*

Motivarea cererii de apel nu a fost prezentată în conformitate cu prevederile art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.
--

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Barbacaru
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

28 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Sergiu Moraru,
în interesele Marinei Tauber,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 octombrie 2025, avocatul Sergiu Moraru, în interesele Marinei Tauber a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actului administrativ.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 28 aprilie 2026, acțiunea înaintată de Marina Tauber a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 mai 2026, avocatul Sergiu Moraru, în interesele Marinei Tauber a declarat apel nemotivat.

4. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 24 august 2026, apelul declarat de avocatul Sergiu Moraru, în interesele Marinei Tauber, s-a declarat inadmisibil.

5. La 22 septembrie 2026, avocatul Sergiu Moraru, în interesele Marinei Tauber a depus recurs împotriva încheierii din 24 august 2026 a Curții de Apel Centru, casarea încheierii, constatarea depunerii în termen a cererii de apel motivat și restituirea cauzei în vederea examinării cererii de apel (f.d. 73-75).

6. În motivarea recursului, s-a invocat că la 28 aprilie 2026, a fost recepționat prin intermediul poștei electronice dispozitivul hotărârii pronunțate de Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 11 mai 2026 a fost înaintată cererea privind redactarea hotărârii motivate și, la 18 mai 2026, cererea de apel nemotivat. După trecerea unei perioade mai mari de 45 de zile lucrătoare, întrucât nu a fost informat despre redactarea hotărârii motivate, la 28 august 2026 a fost depusă o cerere prin care s-a solicitat informarea despre redactarea hotărârii și eliberarea actului judecătoresc.

7. S-a menționat că, prin răspunsul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 1 septembrie 2026, s-a comunicat că hotărârea motivată ar fi fost expediată la adresa de poștă electronică la 8 iulie 2026. Totuși, s-a susținut că, la data respectivă, nu a fost recepționat niciun mesaj electronic din partea instanței care să conțină

hotărârea motivată, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică aferent datei respective. S-a arătat că prima transmitere a hotărârii motivate, care poate fi constatată în mod obiectiv și care a permis luarea efectivă la cunoștință a conținutului acesteia, a avut loc la 1 septembrie 2026.

8. Recurentul a invocat că simpla mențiune privind expedierea hotărârii motivate la 8 iulie 2026 nu poate fi asimilată comunicării efective a actului judecătoresc către destinatar, în lipsa confirmării recepționării. În acest sens, s-a făcut trimitere la prevederile art. 110¹ alin. (1) și (2) din Codul administrativ și art. 105 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă, susținându-se că, în cazul utilizării poștei electronice, expedierea actului procedural trebuie să fie însoțită de elemente care să confirme primirea acestuia de către destinatar.

9. S-a susținut că instanța de apel a făcut abstracție de prevederile art. 110¹ alin. (2) din Codul administrativ, care reglementează notificarea prin poșta electronică în cazul anexării actului de recunoaștere a recepționării, semnat cu semnătură electronică de persoana notificată și remis autorității publice. În opinia recurentului, lipsa confirmării recepționării hotărârii motivate nu putea constitui temei pentru declararea inadmisibilității apelului, întrucât nu a fost demonstrată comunicarea efectivă a actului judecătoresc la 8 iulie 2026.

10. De asemenea, s-a invocat că, în conformitate cu art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, termenul de 30 de zile pentru prezentarea motivării apelului urmează a fi calculat de la data notificării hotărârii motivate, respectiv de la 1 septembrie 2026, când a fost recepționată efectiv aceasta. S-a menționat că, la 7 septembrie 2026, a fost depusă la Curtea de Apel Centru cererea de apel motivat, cu anexe, împotriva hotărârii din 28 aprilie 2026, fiind confirmată recepționarea documentelor expediate.

11. În concluzie, recurentul a susținut că aprecierile instanței de apel sunt eronate și contrare prevederilor art. 232 alin. (2) și art. 236 din Codul administrativ, precum și garanțiilor prevăzute de art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Art. 24 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

13. Art. 63 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 383-390 din Codul civil.”

14.Art. 65 alin. (1) din Codul administrativ:

„Dacă o persoană, din motive independente de voința ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpă unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului.”

15.Art. 96 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

(2) Autoritățile publice trebuie să se asigure că participanții la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum și modalități alternative.”

16. Art. 97 alin.(1) și alin. (3) lit. d) din Codul administrativ:

„Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: notificare prin act de recunoaștere a recepționării; notificare prin poștă cu act de notificare; notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.”

17.Art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ reglementează că:

„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poștă electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.”

18.Art.191 alin. (5) lit. b) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărârilor, a deciziilor și a încheierilor curților de apel.”

19.Art. 223 din Codul administrativ prevede că:

„Hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96–114.”

20.Art. 232 alin. (2) din Codul administrativ:

„Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.”

21.Art. 236 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil

în special când motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2).”

22. Art. 241 alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.”

23. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.”

24. Art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ:

„Examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.”

25. Art. 48 alin. (1) și (2) al Legii nr. 124 din 19 mai 2022 privind identificarea electronica și serviciile de încredere:

„Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, moment al expedierii documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional care nu este controlat de către semnatar sau creatorul sigiliului electronic ori de către intermediarul în circulația electronică a documentelor care expediază documentul electronic în numele semnatarului sau al creatorului sigiliului electronic.

Dacă semnatarul sau creatorul sigiliului electronic și destinatarul documentului electronic nu au convenit altfel, momentul recepționării documentului electronic se consideră momentul intrării acestuia în sistemul informațional indicat de destinatar. În cazul în care destinatarul documentului electronic nu a indicat sistemul informațional respectiv, documentul electronic se consideră recepționat din momentul intrării acestuia în sistemul informațional al destinatarului, iar în cazul în care destinatarul nu dispune de un asemenea sistem - din momentul extragerii de către destinatar a documentului electronic din sistemul informațional prin care a fost transmis.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

26. Cu referire la respectarea termenului de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că încheierea contestată a fost adoptată de Curtea de Apel Centru la 24 august 2026, iar recurenta Marina Tauber și reprezentantul acesteia, avocatul Sergiu Moraru, au fost notificați despre actul judecătoresc la 23 septembrie 2026, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar.

27. Din cererea de recurs rezultă că avocatul Sergiu Moraru a aflat despre existența încheierii contestate la 15 septembrie 2026, identificând actul judecătoresc pe portalul național al instanțelor de judecată.

28. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că recursul declarat de avocatul Sergiu Moraru în interesele Marinei Tauber la 22 septembrie 2026 (f.d. 71), a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 242 din Codul administrativ, motiv pentru care calea de atac urmează a fi considerată exercitată în termen.

29. Studiind materialele dosarului, precum și argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

30. Din materialele cauzei rezultă că, hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 28 aprilie 2026, acțiunea înaintată de Tauber Marina a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 43).

31. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 18 mai 2026, avocatul Sergiu Moraru în interesele Marinei Tauber a declarat apel nemotivat (f.d. 49-52).

32. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 24 august 2026, apelul declarat de avocatul Sergiu Moraru, în interesele Marinei Tauber, s-a declarat inadmisibil, pe motiv că motivarea apelului nu a fost depusă în termenul stabilit de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

33. Prin recursul din 22 septembrie 2026, avocatul Sergiu Moraru, în interesele Marinei Tauber a criticat soluția instanței de apel, susținând că hotărârea motivată a primei instanțe nu a fost recepționată la 8 iulie 2026, iar simpla expediere a acesteia prin poșta electronică, în lipsa confirmării recepționării, nu echivalează cu o comunicare efectivă, în sensul art. 110¹ alin. (1) și (2) din Codul administrativ și art. 105 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă.

34. Avocatul Sergiu Moraru a menționat că hotărârea motivată a fost recepționată efectiv la 1 septembrie 2026, iar cererea de apel motivat a fost depusă la 7 septembrie 2026, în termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

35. Efectuând controlul judiciar al încheierii din 24 august 2026 a Curții de Apel Centru, instanța de recurs a constatat că aceasta a fost emisă în concordanță cu normele de drept procedural, or, în corespundere cu art. 236 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, apelul se declară inadmisibil în special când apelantul nu a

prezentat motivarea apelului în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

36. La acest aspect, Completul de judecată menționează că din textul art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, apelantul urma să depună apelul motivat în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Or, termenul de procedură instituit de legiuitor este prevăzut de o normă imperativă și trebuie executat întocmai. Articolul 232 alin. (2) din Codul administrativ evidențiază că, începutul curgerii termenului de depunere a apelului motivat este determinat doar de un singur eveniment – de la data notificării hotărârii motivate a instanței de fond.

37. Raportat la cele expuse *supra*, este cert că legislatorul a prevăzut depunerea apelului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării apelului curg din momente diferite.

38. Astfel, Completul de judecată reține că exercitarea oricărei căi de atac și neîndeplinirea oricărui alt act de procedură în termenul legal atrage decăderea din drept, afară de cazul când legea dispune altfel sau când partea dovedește că a fost împiedicată printr-o împrejurare mai presus de voința ei să efectueze acțiunea în termen.

39. În circumstanțele descrise, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că motivarea apelului împotriva hotărârii din 28 aprilie 2026 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, nu a fost prezentată instanței de apel așa cum prevede norma legală indicată la pct. 20.

40. Ținând cont de circumstanțele faptice reținute și de prevederile legale citate *supra*, Completul de judecată conchide că apelanta nu a prezentat motivarea apelului în termenul prevăzut de art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

41. În continuare, instanța de recurs apreciază ca neîntemeiat argumentul reprezentantului recurenteii potrivit căruia, în cazul utilizării poștei electronice, simpla efectuare a operațiunii de expediere nu este suficientă, dacă aceasta nu este însoțită de elemente care să confirme primirea/recepționarea corespondenței de către destinatar. Or, potrivit art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ, notificarea prin poșta electronică se efectuează la adresa electronică indicată prealabil de persoana notificată și este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.

42. În speță, hotărârea motivată a fost expediată la 8 iulie 2026 atât la adresa electronică indicată pentru Marina Tauber, cât și la adresa electronică indicată de

avocatul Sergiu Moraru în calitate de reprezentant al acesteia (f.d. 63). Prin urmare, notificarea a fost efectuată la adresele de comunicare indicate în cadrul procesului, inclusiv la adresa apelantei, iar susținerea reprezentantului că nu ar fi recepționat mesajul nu infirmă efectuarea notificării.

43. În consecință, termenul de 30 de zile pentru depunerea motivării apelului a început să curgă la 9 iulie 2026 și a expirat la 7 august 2026 inclusiv.

44. Completul de judecată reține că simpla invocare a nerecepționării mesajului electronic de către reprezentant nu este suficientă pentru a înlătura efectele notificării efectuate la adresa electronică indicată în proces. De altfel, hotărârea motivată a fost expediată și apelantei Marina Tauber, iar recurentul nu a prezentat probe care să demonstreze că notificarea la adresele indicate nu a putut fi accesată.

45. Respectarea termenelor procedurale presupune o conduită activă și diligentă din partea participantului la proces. Potrivit art. 65 alin. (1) din Codul administrativ, culpa reprezentantului împuternicit se atribuie reprezentatului, iar repunerea în termen poate fi solicitată numai dacă nerespectarea acestuia s-a datorat unor motive independente de voința persoanei, dovedite corespunzător.

46. În consecință, argumentele recurentului privind lipsa confirmării recepționării hotărârii motivate nu combat legalitatea încheierii contestate, întrucât hotărârea a fost expediată atât apelantei, cât și reprezentantului acesteia, la adresele electronice indicate în proces, iar circumstanțele invocate nu demonstrează existența unui impediment obiectiv care să justifice depășirea termenului procedural.

47. Prin urmare, neprezentarea în termen a motivării apelului, în lipsa unor temeiuri legale pentru repunerea în termen, determină aplicarea sancțiunii procesuale prevăzute de art. 236 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ. Astfel, declararea apelului ca inadmisibil de către Curtea de Apel Centru reprezintă consecința juridică a neprezentării în termen a motivării apelului, în condițiile în care recurentul nu a demonstrat existența unor împrejurări obiective care să justifice depășirea termenului.

48. În astfel de circumstanțe, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (a se vedea cauza *Van Harn c. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

49. În aceste circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că soluția emisă de instanța de apel este legală și întemeiată, fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei și cu normele de drept procedural aplicabile.

50. Ținând cont de cele expuse și în conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de avocatul Sergiu Moraru, în interesele Marinei Tauber împotriva încheierii din 24 august 2026 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu